

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Sérti-e az egyenlő bánásmódnak a nemen alapuló minden hátrányos megkülönböztetést tiltó, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 157. cikke, a férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításáról szóló, 2006. július 5-i 2006/54/EK irányelv ⁽¹⁾ által egységes szerkezetbe foglalt, 1976. február 9-i 76/207/EGK tanácsi irányelvvel és az annak módosításáról szóló 2002/73 irányelvvel ⁽²⁾ elismert elvet az olyan nemzeti törvény (konkrétan a társadalombiztosításról szóló általános törvény 60. cikkének 1. bekezdése), amely a társadalombiztosításhoz való demográfiai hozzájárulásuk miatt nyugdíj-kiegészítésre való jogosultságot biztosít azon nők számára, akiknek biológiai úton vagy örökbefogadással gyermekeik lettek, és a járulékalapú öregségi, özvegyi vagy tartós rokkantság esetére járó nyugdíjra vonatkozó társadalombiztosítási rendszer valamelyik alrendszerének jogosultjai, az említett jogosultságot ugyanakkor nem biztosítja az azonos helyzetben lévő férfiak számára?

⁽¹⁾ A férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításáról szóló 2006. július 5-i 2006/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2006. L 204., 23. o.)

⁽²⁾ A férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód elvének a munkavállalás, a szakképzés, az előmenetel és a munkakörülmények terén történő végrehajtásáról szóló 76/207/EGK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2002. szeptember 23-i 2002/73/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2002. L 269., 15. o.)

2018. július 13-án benyújtott kereset – Szlovén Köztársaság kontra Horvát Köztársaság**(C-457/18. sz. ügy)**

(2018/C 399/27)

Az eljárás nyelve: szlovén

Felek

Felperes: Szlovén Köztársaság (képviselő: M. Menard)

Alperes: Szlovén Köztársaság

Kereseti kérelmek

A felperes annak megállapítását kéri a Bíróságtól, hogy az alperes megsértette a következőket:

- az EUSZ 2. cikk és az EUSZ 4. cikk (3) bekezdése;
- a közös halászati politika szabályainak ellenőrzésére, vizsgálatára és végrehajtására vonatkozó, az 1224/2009 rendelettel és a 404/2011 végrehajtási rendelettel létrehozott uniós rendszert kialakító, a közös halászati politikáról szóló, 2013. december 11-i 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 5. cikkének (2) bekezdése, valamint I. melléklete;
- a személyek határátlépésére irányadó szabályok uniós kódexéről (Schengeni határ-ellenőrzési kódex) szóló, 2016. március 9-i (EU) 2016/399 európai parlamenti és tanácsi rendelet 13. cikkével összefüggésben értelmezett 4. és 17. cikke; valamint
- a tengeri területrendezés keretének létrehozásáról szóló, 2014. július 23-i európai parlamenti és tanácsi 2014/89/EU irányelv 2. cikkének (4) bekezdése és 11. cikkének (1) bekezdése;

kéri továbbá, hogy a Bíróság kötelezze az alperest a következőkre:

- a fent említett jogsértések azonnali abbahagyása;
- a költségek viselése.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetének alátámasztása céljából a felperes a következő jogalapokra hivatkozik.

Első jogalap:

Mivel a Horvát Köztársaság egyoldalúan nem teljesítette az Európai Unióhoz való csatlakozási folyamat során vállalt azon kötelezettségét, hogy tiszteletben tartja a választottbíróági ítéletet, és ily módon azt a határt, amelyet az említett ítélet meghatározott, továbbá az ezen ítéletben meghatározott egyéb kötelezettségeket, megtagadja a jogállamiság tiszteletben tartását, amely az Unió egyik alapvető értékét képezi (EUSZ 2. cikk).

Második jogalap:

Mivel a Horvát Köztársaság megtagadja a választottbíróági ítélet alapján rá háruló kötelezettségek teljesítését, ezzel egyidejűleg pedig megakadályozza, hogy Szlovénia a Szerződés értelmében teljes mértékben gyakorolja szuverenitását területeinek egy részén, a Horvát Köztársaság megsérti az EUSZ 4. cikk (3) bekezdésében rögzített, az Európai Unióval és a Szlovén Köztársasággal folytatott lojális együttműködés kötelezettségét. A Horvát Köztársaság magatartása veszélyezteti az Európai Unió célkitűzéseinek elérését, valamint a béke megerősítését és a népek közötti egyre szorosabb egységet, továbbá a tagállamok területével kapcsolatos uniós normák célkitűzéseit (az EUSZ 4. cikk (3) bekezdésének első albekezdése). A Horvát Köztársaság ezen túlmenően lehetetlenné teszi, hogy a Szlovén Köztársaság a teljes szárazföldi és tengeri területén végrehajtsa az uniós jogot, és hogy az e jog – és különösen a tagállamok területével kapcsolatos másodlagos uniós jogi rendelkezések – tiszteletben tartásával cselekedjen (az EUSZ 4. cikk (3) bekezdésének első albekezdése).

Harmadik jogalap:

A Horvát Köztársaság sérti a közös halászati politikáról szóló, 2013. december 11-i 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletet, különösen az e rendelet 5. cikke és I. melléklete értelmében vett kölcsönös hozzáférésre vonatkozó szabályozást. A Horvátországra és Szlovéniára 2017. december 30. óta alkalmazandó szabályozás 25–25 halászhajó számára engedélyez szabad hozzáférést a másik tagállamnak a nemzetközi jog alapján, azaz a választottbíróági ítéletben meghatározott tengeri területéhez. A Horvát Köztársaság nem teszi lehetővé a Szlovén Köztársaság számára, hogy gyakorolja az e szabályozással kapcsolatos jogait, ekként pedig megsérti az említett rendelet 5. cikkét, amennyiben: i. megtagadja a kölcsönös hozzáféréssel kapcsolatos szabályozás alkalmazását; ii. megtagadja az e célból a Szlovén Köztársaság által elfogadott jogszabályok érvényességének elismerését; és iii. mivel szisztematikusan szankcionálja a szlovén halászhajókat, megakadályozza, hogy szabadon hozzáférjenek azokhoz a tengervizekhez, amelyeket a 2017. évi választottbíróági ítélet Szlovéniához tartozóként határozott meg, valamint *a fortiori*, hogy hozzáférjenek a kölcsönös hozzáférésre vonatkozó szabályozás hatálya alá tartozó horvát vizekhez.

Negyedik jogalap:

A Horvát Köztársaság sérti a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító uniós ellenőrző rendszer létrehozásáról szóló 1224/2009/EK tanácsi rendeletet és a 2011. április 8-i 404/2011/EU végrehajtási rendeletet. A horvát rendőrség járőrjai a Szlovén Köztársaság engedélye nélkül kísérik a horvát halászhajókat, amikor szlovén vizeken halásznak, ily módon pedig megakadályozzák, hogy a szlovén ellenőrök ellenőrzéseket végezzenek. A horvát hatóságok ugyanakkor bírságokat szabnak ki a határ jogellenes átlépéséért és az illegális halászatért a szlovén halászhajókra, amikor olyan szlovén vizeken halásznak, amelyek Horvátország szerint hozzá tartoznak. Horvátország ráadásul nem közli Szlovéniával a horvát hajók szlovén vizeken végzett tevékenységeivel kapcsolatos adatokat, ahogyan azt viszont a fent hivatkozott két rendelet megköveteli. A Horvát Köztársaság ily módon nem teszi lehetővé a Szlovén Köztársaság számára, hogy ellenőrzéseket végezzen a saját felségterülete és illetékessége alá tartozó vizeken, és nem tartja tiszteletben a Szlovéniát mint parti államot a saját területére tartozó vizeken megillető kizárólagos joghatóságot, ekként pedig megsérti az 1224/2009/EK rendeletet és a 404/2011/EU rendeletet.

Ötödik jogalap:

A Horvát Köztársaság megsértette és továbbra is sérti a személyek határátlépésére irányadó szabályok uniós kódexéről (Schengeni határ-ellenőrzési kódex) szóló, 2016. március 9-i (EU) 2016/399 európai parlamenti és tanácsi rendeletet. Horvátország nem ismeri el Szlovéniával közös határként a választottbíróági ítéletben meghatározott határt, nem működik együtt Szlovéniával e „külső határ” védelmében és nem tud megfelelő védelmet biztosítani, ily módon pedig sérti az említett rendelet 13. és 17. cikkét, valamint annak 4. cikkét, amely megköveteli, hogy a határt a nemzetközi jognak megfelelően határozzák meg.

Hatodik jogalap:

A Horvát Köztársaság megsértette és továbbra is sérti a tengeri területrendezés keretének létrehozásáról szóló, 2014. július 23-i 2014/89/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvet, amely a tagállamoknak – az Egyesült Nemzetek 1982. évi tengerjogi egyezménye (UNCLOS) releváns rendelkezéseinek megfelelően meghatározott – „tengervizeire” alkalmazandó (az irányelv 4. cikkének (2) bekezdése). A Horvát Köztársaság nem ismeri el azt a választottbíróági ítéletet, amely kijelölte ezeket a határokat, és – éppen ellenkezőleg – tengeri területrendezésébe szlovén vizeket foglal bele, következésképpen pedig akadályozza a Szlovén Köztársaság térképével való összehangolást, ekként pedig sérti az említett irányelvet, különösen annak 8. és 11. cikkét.

A Consiglio di Stato (Olaszország) által 2018. július 16-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – AV, BU kontra Comune di Bernareggio

(C-465/18. sz. ügy)

(2018/C 399/28)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Consiglio di Stato

Az alapeljárás felei

Felperesek: AV, BU

Alperes: Comune di Bernareggio

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Ellentétes-e az EUMSZ 45., EUMSZ 49–56. és EUMSZ 106. cikk, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájának 15. és 16. cikke szerinti, a letelepedés szabadságára, a hátrányos megkülönböztetés tilalmára, az egyenlő bánásmód követelményére, a verseny védelmére és a munkavállalók szabad mozgására vonatkozó elvvel, továbbá az arányosságnak és az észszerűségnek az említett elvekbe foglalt követelményével az L. 362/1991 (362/1991. sz. törvény) 12. cikkének 2. bekezdéséhez hasonló olyan nemzeti szabályozás, amely az önkormányzati gyógyszerár átruházása esetére elővásárlási joggal ruházza fel a gyógyszerár munkavállalóit?

A Törvényszék (ötödik tanács) T-283/15. sz., Esso Raffinage kontra Európai Vegyianyag-ügynökség ügyben 2018. május 8-án hozott ítélete ellen a Németországi Szövetségi Köztársaság által 2018. július 18-án benyújtott fellebbezés

(C-471/18. P. sz. ügy)

(2018/C 399/29)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Németországi Szövetségi Köztársaság (képviselők: P. Klappich és C. Schmidt, Rechtsanwälte)

A többi fél az eljárásban: Esso Raffinage, Európai Vegyianyag-ügynökség, Francia Köztársaság, Holland Királyság

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

— helyezze hatályon kívül az Európai Unió Törvényszékének 2018. május 8-án a T-283/15. sz. ügyben hozott ítéletét;